സഞ്ജയൻ

തെരഞ്ഞെടുത്ത ലേഖനങ്ങൾ

ഉള്ളടക്കം

1 **പുത്തൻ ശൈലികൾ** **5**

2 **കള്ളവാക്കുകൾ** **7**

അദ്ധ്യായം 1

പുത്തൻ ശൈലികൾ

കൂട്ടരേ, നിങ്ങളാരെങ്കിലും ഒരു വിവരമറിഞ്ഞുവോ? ഈയിടെയായി നമ്മുടെ മലയാള ഗദ്യത്തിൽ ഒരു പുതിയ ശൈലി കടന്നുകൂടീട്ടുണ്ട്. ഈ ശൈലിയിൽ രണ്ടാളുകൾ എഴുതിയ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായി. പുസ്തകങ്ങളുടെ പേരു പറഞ്ഞിട്ടാവശ്യമില്ല; ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളുടെ പേര് ഞാൻ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ വച്ചുകൂടി പറയുകയില്ല. അവിടെവച്ചു പറയാത്ത കാര്യമില്ലെന്നാണു പൊതുജനാഭിപ്രായം. ഹേഡിന്റെ കണ്ണു കാണുമ്പോൾ ചെയ്യാത്ത കുറ്റം കൂടി സമ്മതിച്ച്, സന്തോഷസമേതം ജേലിൽ പോകാമെന്നു തോന്നിപ്പോകുമത്രേ.

അതിരിക്കട്ടെ, പുതിയ ശൈലിയെക്കുറിച്ചാണല്ലോ നമ്മൾ പറയുന്നത്. പ്രസ്തുത ശൈലിക്കു ചില വിശേഷങ്ങളൊക്കെയുണ്ട്. അത് ചിലർക്കു പിടിക്കും, ചിലർക്കു പിടിക്കില്ല. അതു പഞ്ചസാരയാണെന്നു പറയുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനെ കാഞ്ഞിരക്കായായി കരുതുന്നവരുമുണ്ട്. കവികൾക്കുമാത്രമേ അതെഴുതിക്കൂടു; പണ്ഡിതന്മാർക്കുമാത്രമേ അതു മനസ്സിലാവുകയുള്ളൂ. ഗദ്യം പോലെയാണ് അതെഴുതപ്പെടുന്നതെങ്കിലും പദ്യം പോലെയാണ് അതിന്റെ സ്വഭാവം. അതിൽ ഉപമയും ഉൽപ്രേക്ഷയും അത്രയുണ്ടായിരിക്കും. അതു മുഴുവൻ വിരാമചിഹ്നമയമാണ്. ഓരോ വാക്കുമാത്രം അടങ്ങിയ വാചകങ്ങൾ, തീവണ്ടിയുടെ എഞ്ചിൻ തനിച്ചു പോകുന്നതുപോലെ, അതിൽക്കൂടി പോകുന്നതു കാണാം. ചില വാചകങ്ങൾ, ശ്രീരാമൻ കാച്ചിക്കളഞ്ഞ സിദ്ധസമാജസന്യാസിയെപ്പോലെ, തലകീഴായി തൂങ്ങിനിൽക്കുന്നതു കാണാം. ചില ചില്ലറക്കവികളുടെ പ്രസംഗങ്ങളിലും, ചില പത്രങ്ങളിലെ ലേഖന—(പണ്ഡിതന്മാരുടെ നെറ്റിചുളി കണ്ടിട്ട്) ലേഖനങ്ങളിലും ഈ ശൈലി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്.

സഞ്ജയന്ന് ഈ ഗദ്യം കണ്ടിട്ട് അതിനോട് ഒരു പ്രേമം വന്നുപോയി. അതിന്റെ മാധുര്യം അത്രയുണ്ട്. മൂന്നുദിവസം രാത്രി ഉറക്കൊഴിഞ്ഞു ശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഈ പുതിയ രീതിയിൽ സഞ്ജയൻ കുറെ ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വഴിയിൽ വളരെ കടന്നുപോയിട്ടുള്ള ഗുരുക്കന്മാരുടെ “ലെവൽ” എത്തീട്ടില്ലെങ്കിലും, അതിന്റെ ഒരു “പോക്ക്” കാണിക്കുവാൻ മാത്രമൊക്കെ സാദൃശ്യം ഇവയ്ക്കുണ്ടെന്ന്, അവതാരിക എഴുതിത്തരാൻ വിചാരിക്കുന്ന ആളോട്, വിട്ടുപോകാതെ എഴുതുവാൻ പ്രൈവറ്റായി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ ഉപന്യാസം ദൈവത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ഇങ്ങനെ തുടങ്ങുന്നു:—

“ദൈവം. സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപം. അഖണ്ഡം. അനന്തം. ശിവോഹം. സ്വസ്ത്യസ്തു. ചതുകുഷ.

മനുഷ്യൻ ഒന്നിനെ—ഒരാളെ—ആരാധിക്കുന്നുണ്ട്. ആരെ? ദൈവത്തിനെ. എന്തിന്ന്? അവർക്കു വേറെ പണിയൊന്നുമില്ലാഞ്ഞിട്ട്. കുട്ടിച്ചാത്തൻ, ഗുളികൻ, കുണ്ടൂർക്കോട്ട് വാണവൻ, മുനിസിപ്പാൽ കമ്മീഷണർ, ഭൈരവൻ—ഇവരും ദൈവങ്ങൾ തന്നെ. പക്ഷേ അവരും ദൈവവും!!!–നക്ഷത്രങ്ങളും ചന്ദ്രനും–കൗൺസിലർമാരും ചെയർമാനും–നിരീശ്വരന്മാരും സർദാർ—(വേണ്ട; ഞാൻ പറയുന്നില്ല; അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം സഞ്ജയന്റെ നേരെ കാരണമില്ലാതെ പരിഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.)

ദൈവം ഭക്തിവീചിയുടെ സമുദ്രമാണ്. . .

അദ്ധ്യായം 2

കള്ളവാക്കുകൾ

"തുല്യഭുജസമാന്തരചതുർഭുജം" എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം പറയുവാൻ, തിരക്കായി എവിടെയെങ്കിലും പോകുന്ന സമയത്ത്, നിങ്ങളെ നിരത്തിന്മേൽ തടഞ്ഞുനിർത്തി ഒരാൾ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾ എന്താണ് പറയുക? വിഷ്ണുസഹസ്രനാമങ്ങളിൽ ഒന്നായിരിക്കുമെന്ന് പറയും. അല്ലേ? എന്നാൽ അത് ശരിയല്ല. ഇത് കണക്കു പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കാണ്. ഈ വാക്കു "റോംബസ്" എന്ന ഇംഗ്ലീഷു വാക്കിന്റെ ഗീർവാണമാണുപോലും! എന്തിനാണ്, ടെക്സ്റ്റുബുക്കു നിർമ്മാതാക്കളേ, നിങ്ങൾ കുട്ടികളെ ഇങ്ങനെ ദ്രോഹിക്കുന്നത്? "റോംബസ്" എന്നു തന്നെ പഠിപ്പിച്ചാൽ എന്താണ് തരക്കേട്? അത് പരിചയമില്ലാത്ത പുതിയ വാക്കാണ്. ശരി, നിങ്ങളുടെ "തുല്യഭുജസമാന്തരചതുർഭുജം" പഴയ വാക്കാണോ? അതിന്റെ അർത്ഥം കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടോ? അതിന്ന് വല്ല അർത്ഥവുമുണ്ടോ?

"ഇദം ചതുർബാഹുകമായ രൂപം
മുദാ ചുരുക്കീടുക ടെക്സ്റ്റുകാരേ!"

എന്ന് ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളട്ടെയോ? തുല്യഭുജസമാന്തരചതുർഭുജം പോലും! തുല്യഭുജ മണ്ണാങ്കട്ടയാണ്! ദ്രോഹികൾ!